

МАРКО НИКОЛИЋ

ДЕЧИЈЕ ПЕСМЕ
ЗА ДЕЦУ
И ОДРАСЛЕ

КЊИГУ ПОСВЕЋУЈЕМ
СИНУ ТЕОДОРУ

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Нисам знао шта је љубав,
од старијих сам о том слушо,
све док нисам једног дана
први пут у школу ушо.

Нисам знао љубав шта је,
да л' се то на 'лебац маже,
како се то срце даје,
нит волим те кад се каже.

Све док једном Теодору,
нисам срео на одмору.

Кад је гледам како скаче,
мени срце куца јаче,
кад погледа она мене,
образи ми поцрвене.

РАЈНА

Зезају ме сви у школи
да ме једна Рајна воли.
Ал' не знају моју тајну,
да и ја волим Рајну.

Кришом гледам је на часу,
и њен поглед мене греје.
Кад ја направим гримасу,
Рајна се тад слатко смеје.

Учитељ кад наш смех чује,
опомиње нас, шта ће друго.
Али када Рајна ту је,
не занима ме ништа друго.

Како храброст ја да скупим?
Помозите, људи моји.
Да ли могу да је купим?
Да л' радња таква постоји?

Кад бих био сам крај Рајне,
више не би било тајне.
Срце би ми јаче тукло,
призно бих јој, па куд пукло.

ДЕДИНЕ ПРИЧЕ О ВОЈСЦИ

Давно је била осамдесет и нека,
у неком далеком граду у Лици,
тад су од деде направили човека
неки мајори и пуковници.

Тетоважа на руци са датумом важним,
показује ми прашњаве слике,
прича ми деда са набојем снажним
успомене далеког града из Лике.

Прича о писмима што бака му слала,
о друговима с којима се не чује више,
каже – ту су се правила знала,
о том би могао роман да пише.

Са сетом се деда сећа тих дана,
памти све, чак и ситнице,
прстима пожутелим од дувана
брише сузе што падају низ лице.

ТЕТКА

Кад на вратима појави се тетка,
ето мени баксуз петка,
одмах креће да ме цмаче,
грли, стиска ме све јаче.

Па ме пита да л' је волим,
назива ме злато мило,
да ме спусти ја је молим,
не желим код ње у крило.

Стално говори да пазим,
песме певам по сто пута,
ако нећу да се мазим,
одмах каже да је љута.

Купује ми шта год хоћу,
а пољупце само ниже,
па кошмаре имам ноћу,
сањам како тетка стиже.

ЧЕМУ СЛУЖИ

Тата служи, тата служи,
да се са мном дружи.
Нећу тату, нећу тату,
који јури плату.

Нећу маму, нећу маму,
која глуми даму,
што се увек спрема
и времена нема.

А улога није лака
бити неком бака.
Није бака да се брине,
већ да звезде скине.

Није деда, није деда,
да ме чедно гледа,
већ да са мном скаче, чучи,
да ме свашта учи...

БАКА

Злато моје, јеси гладан?
Пет си сарми појо само.
Не седај на бетон хладан!
Где си? Јави се да знамо!

Вид' какав си леп ко слика,
чарапе ти бака штрика,
од најфиније кашмир вуне,
да имаш кад ветар дуне.

Андрак, ђозлуци, дибидус,
помене понекад и шлус,
ал' иако јој је речник стар,
знам шта значи буђелар.

МЛАЂИ БРАТ

Некада док сâм сам био,
ствари своје нисам крио,
ал' откад сам посто брат,
са тим клинцем водим рат.

Клинац ужива у злоби
док ми баца све по соби,
редом крши, гребе, цепа,
не помаже ту реч лепа.

Памети ћу да га учим
чим ми падне он у шаке,
не могу да га докучим
јер побегне он код баке.

УСПАВАНКА

Вече је, мајка ме носи,
да се спава сад је време.
Нежно мази ме по коси,
тишина је, сви занеме.

Љуљушка ме она нежно,
и песме ми пева тише.
Склапам очи неизбежно
док ме мајка нежно њише.

На грудима њеним снујем
док песме ми пева тише.
Умирује ме када чујем,
како мати моја дише.

Кад ујутру зора руди,
мајка ме док спавам гледа.
Најлепше је кад ме буди
мирис њених топлих груди.

ПЕСМА О ТАТИ

Мени се стално мој тата хвали
како је он, кад био је мали,
јео све што би му дали
и није смео ни да се жали.

Да је пешке ишо у школу,
да се није пентро по столу,
да је своје играчке чуво,
сам у врућу супу је дуво.

У школи нема шта није знао.
Кад игра фудбал, бар три гола дао.
Обувен није смео ући,
у седам је већ он био кући.

А онда сам у једну среду,
ја лепо питао свога деду:

Хајде, деда, ти мени кажи,
да л' је то истина или су лажи?
Какав је тата ко дете био?
Изгледа да је мало лагио...

ЈОШ ЈЕДНА ПЕСМА О ТАТИ

Научиће тебе тата
како се риба хвата,
како се паприка сади
и како се кромпир вади.

По дрвећу да се вереш,
када вишње да обереш,
како да закрпиш гуму
кад се избуши на друму.

Како кућу да окречиш,
како зимницу да ставиш,
како да умесиш хлеба
и остало све што треба.

Научиће тата сина
обичаје од давнина,
претке да се њима дичи,
да знаде на кога личи.

ПЛАЧЉИВА ПЕСМА

Ја бих хтео да гледам цртаће,
мама ми не да, плакаћу, даће.

Кажу ми да се морам пресвући,
плакаћу, па ме неће свући.

Умиј се, не можеш крмељав бити,
плакаћу, па ме неће умити.

Не можеш напоље, јако је хладно,
пустиће ме, плакаћу гадно.

Мама не воли моје сузе,
– нећу те носити, на крају ме узе.

Плачом ћу их из такта извести,
па онда нећу морати јести.

Пробајте децо, стварно је лако,
кад није по вашем, плачите јако.

СВАЂА

Када се свађају тата и мама,
у своју собу се затворим сама,
а срце и душа тада ме боле,
зашто се свађају ако се воле?

Када се свађају мама и тата,
велика туга тада ме хвата,
помињу новац, причају о крају,
на мене пажњу не обраћају.

Док друга деца слушају бајке,
ја слушам свађу оца и мајке.

Свако вече молим се богу
да заједнички језик нађу,
јер ја више стварно не могу
свакога дана да слушам свађу.

ЗДРАВА ПЕСМА

Здравији је сокић што ти прави бака,
него било који сок из тетрапака.

Кад стомачић сокић хоће,
тражи да ти цеде воће.

И увек – не – кажи
соку у амбалажи.

Да је чоколада здрава,
јели би је пас и крава.

На дрвету би расле оне,
чоколаде и бомбоне.

Не би зека купус гризо,
лизалицу би он лизо.

Да л' си некад видо лава
кога боли глава?

Да л' си некад чуо вука
да се жали да му је мука?

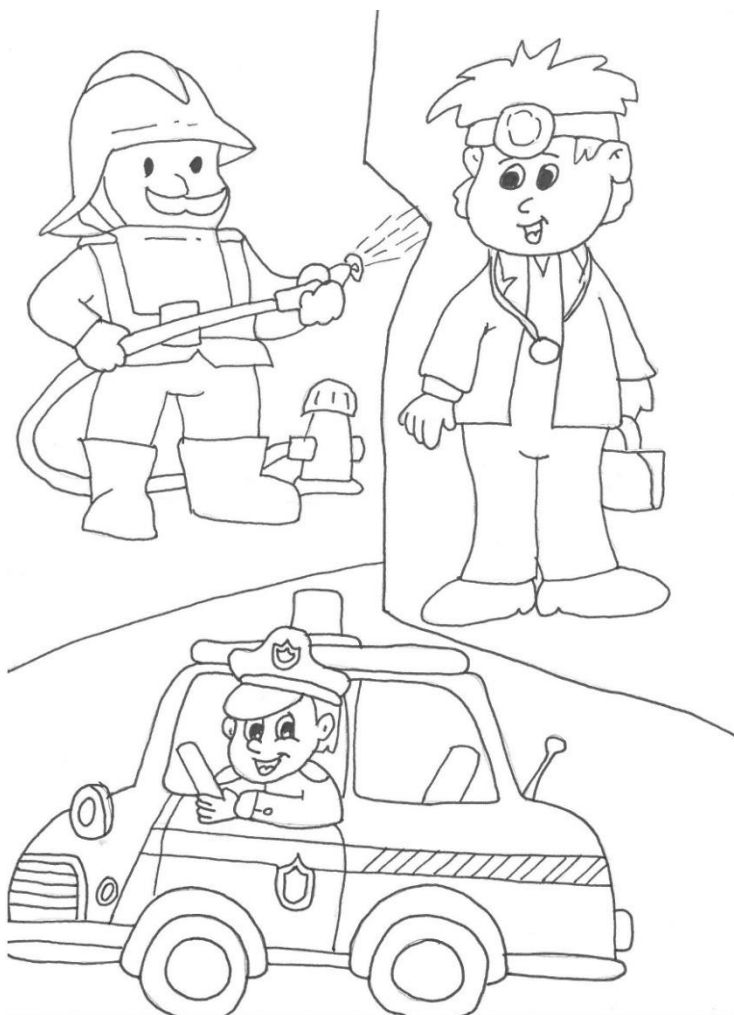
И меда је мудар врло,
не боли га никад грло.

Слон не може да оболи,
храну своју он не соли.

Да л' си некад видо жирафу
која пије кафу?

Ил' да папагај здравље руши
тако што цигару пуши?

Понашај се тако и ти,
и увек ћеш здрав бити.

192, 193, 194

Када негде ватра нежељена гори,
ватрогасац се на том месту створи.
Водом из црева он ту ватру гаси,
угрожене људе труди се да спаси.

Кад се деси несрећа, велика ил' ситна,
на то место дође одмах помоћ хитна.
И лекари ти се стварно својски труде
да спасу све повређене људе.

Када се негде десе крађе,
тамо се одмах полиција нађе.
Строги полицајци на крадљивце се срде,
ко год није добар, они њега грде.

РИСТА

Имам друга, име му је Риста,
дебео је, ал' зовемо га Глиста.

Када руча, мој друг Риста
све поједе, тањир блиста.

Родитељи Ристи бране
да колко хоће једе хране.

Ал' се Риста буди касно
па кришом он једе сласно.

Родитељи му се чуде –
како Риста дебљи буде

Кад склањају све са стола
сем блитве и карфиола?

Хране га зеленишом,
ал' Риста једе кришом.

Преко дана једе шпарглу,
ноћу, кришом једе шварглу.

Зна и Риста да ту греша,
на храну му се брк смеси.

Каже не мож' да одоли,
храну просто Риста воли.

ЗАШТО? ЗАТО!

Ко је измислио рачунар?
Ко је зидо пирамиде?
Како се прави бунар?
Како жива бића виде?

Због чега киша пада?
И како то иду кола?
Зашто бака није млада?
Шта је бус, а шта је трола?

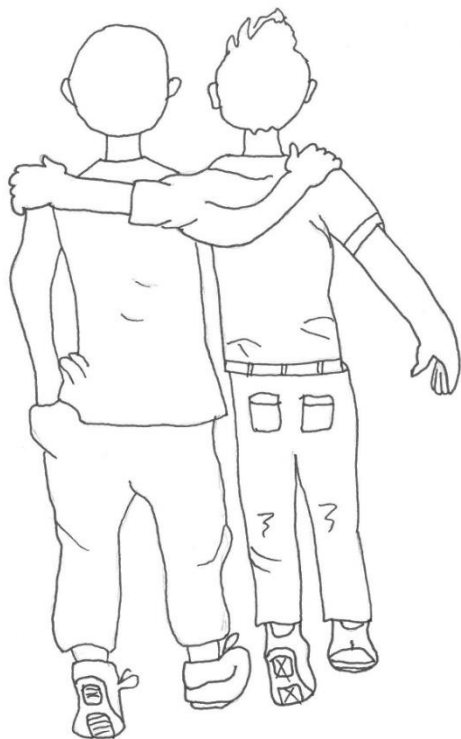
Зашто је снег беле боје,
а не, рецимо, жуте?
Што звезде на небу стоје?
Што су фефероне љуте?

Што се мрзе пас и мачка?
Зашто сунце греје?
Где је зарез, а где тачка?
Зашто овце блеје?

Како се деца праве?
Зашто тече река?
Зашто сир не праве краве,
већ нам дају само млека?

Како се љубав деси?
А како се пергла веже?
Како се опраштају греси?
Зашто бесни пси реже?

Све што не знам питам гласно,
и одговори ће ми бити дати.
Кад год ми нешто није јасно,
обратим се своме тати.

ДРУГАРСТВО

Кад је срећан због твоје среће,
кад га заболи свака твоја туга,
кад твоју тајну ником рећи неће,
онда знај да имаш искренога друга.

Јавиће се да га зовеш и у пола ноћи,
у сваком тренутку помоћ да ти пружи,
шта ти треба, за тебе он ће све моћи,
кад ужива с тобом да се дружи.

ЈУТРО

Свако јутро, кад отворим очи,
умијем се и перем зубиће.
Мама мени топло млеко точи,
то је моје омиљено пиће.

После млека, као што је ред,
обавезно узмем и мед.
Намирница то је здрава јако,
требало би да га једе свако.

Да би био здрав и снажан,
доручак је јако важан.
Житарице, поврће ил' воће,
бирај шта ти душа хоће.

ЗНАЊЕ ИМАЊЕ

Не можеш постати паметан док кажеш кекс,
јер бити паметан није лако.
Чаша мудрости се не испија на екс,
него полако, врло полако.

Лествице знања врло су тешке,
пут знања не можеш да прелетиш.
По њему мораш да идеш пешке
и учењу потпуно да се посветиш.

ХЛАДНО ЈЕ

Кад небо капи кише сеје,
када је напољу хладно,
када снег почне да веје,
кад је време гадно.

Обуци јакну, послушај мати,
и разно једи воће.
Јакна и воће ће те сачувати
да те не уједу зуби хладноће.

Са капом на глави, топлије биће,
хладноћа не може доћи до тебе.
Рукавице греју твоје прстиће,
битно је да се не назебе.

БОНТОН

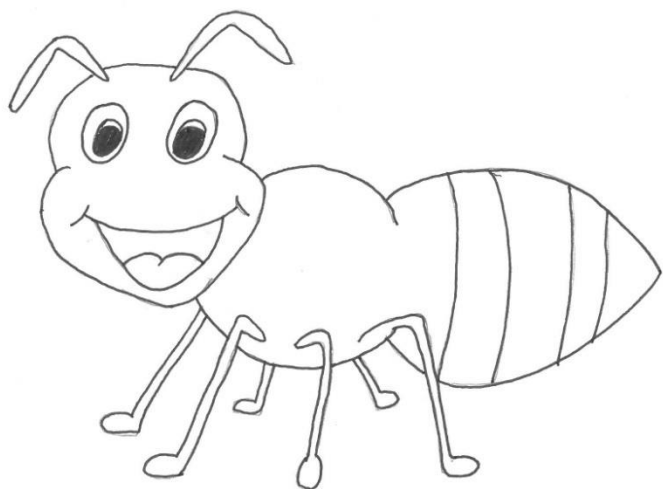
Вук веверици док лешнике крца,
пожели добро јутро од срца.

Чим је лав изашао из стана,
добар дан му пожели врана.

Сретоше се слон и мече,
кажу углас добро вече.

Зебра зецу купус дала,
зец јој рече – баш ти хвала.

Љубазан буди, никако тмуран,
и увек мораш бити културан,
јер чак, зека, меда и слон
знају шта је то бонтон.

ПЕСМА О МРАВУ

Кад си много мали,
на тебе би баш сви стали.
И због тог се и не стиде
они тебе и не виде.

Бити мали није мана,
има то и добрих страна.
За ручак те многи неће,
јер сви хоће нешто веће.

Кад угледам шта ми треба,
мрву меса, мрву хлеба,
ставим је на своја плећа,
иако је од мене већа.

Синоним сам за вредноћу,
радим дању, радим ноћу.
Верујте ми баш је страва
живети у царству мрава.

ПЕСМА ДЕТИЊСТВА

Ноћас сам снио детињство моје,
било је стварно, не кобајаги,
опет сам имао играчке своје,
и крај мене опет све људи драги.

Деда је седео под старим руштом,
пио је танки шприцер са гуштом,
причао приче из своје младости,
ја сам их слушао, пун радости.

Шећер у праху, фин попут полена,
на крофне трчях, падох на колена,
мати ме диже, каже – проћи ће,
још мало тата са посла доћи ће.

Лакирам перо, правим пловак нов,
тата ме данас води у риболов,
не смем да скинем рибу са удице,
рече ми – не бој се, малена лудице.

Млађа сестра, тек је проходила,
среће је у наш живот додала,
њу сам хтео да не будем сам,
сваког слаткиша њој пола дам.

ЦИГАРЕТЕ

Кад опет запали тата цигарету,
кажи му да није сам на овом свету.
И питај га да л' се помирио с тим
да док он пуши и ти удишеш дим.

Кад опет запали цигарету мама,
реци јој да није у кући она сама.
Реци јој све оно што неће да чује,
док она пуши, и тебе тако трује.

Кад опет видиш с цигаретом деду,
реци му да то није баш у реду.
Па када почне деда да се срди,
реци му да грозно цигарета смрди.

Кад видиш баку да цигарету пали,
а ти се одмах својој баки жали
како ти смета дувански дим,
те ако те воли, престаће са тим.

ЧАРОБЊАК

Кад бих био чаробњак са штапом,
свако зло бих свезао канапом,
и бацио га на дно океана
да не види више светлост дана.

Кад бих имао чудотворне моћи,
ја бих онда, под окриљем ноћи,
широм света слао добре виле,
све месеце претваро у априле.

Да ме служи магија нека,
сваком болеснику пронашао бих лека,
бојио бих срећом ја дане,
учинио бих да туга нестане.

МАЛИ МЕЦА

Учио је тата меца
малог сина свог да пеца.
Људи моји, то су муке,
не иде му баш од руке.

Једног дана мало мече,
своме старом оцу рече –
Призно му је све што има,
пецање га не занима.

Добићеш ти преко њушке,
нећеш јести само крушке.
Охлади се мало, стани,
медвед се и рибом храни.

Цео дан си, бре, у стану,
увек једеш исту храну.
Такав код нас није нико,
мораш јести разнолико.

Данас крушка, сутра мед,
од давнина то је ред,
А недељом за сто сести
с породицом рибу јести.

САЊАРОШ

Сада имам шездесет лета,
верујте, то ми помало смета.
Више не уем лепо да снујем,
ноге ме боле, слабије чујем.

А када сам био дете,
ја сам летео на друге планете.
На Сунцу сам био, колаче пеко,
на Марсу сам пио млеко.

Ишао сам ја баш свуда,
видо нека места луда.
Препливо сам океане,
фарбао у бело вроне.

Укротио сам једног змаја
и дао му да пије чаја.
И гусар сам страшан био,
из бурета рум сам пио.

Био сам поглавица, имао племе,
и уназад сам враћао време.
Па је од мене био млађи мој тата,
и слушао ме као старијег брата.

Кад одрастеш, нестану снови луди,
зато што дуже дете буди.

ПЛИВАЊЕ

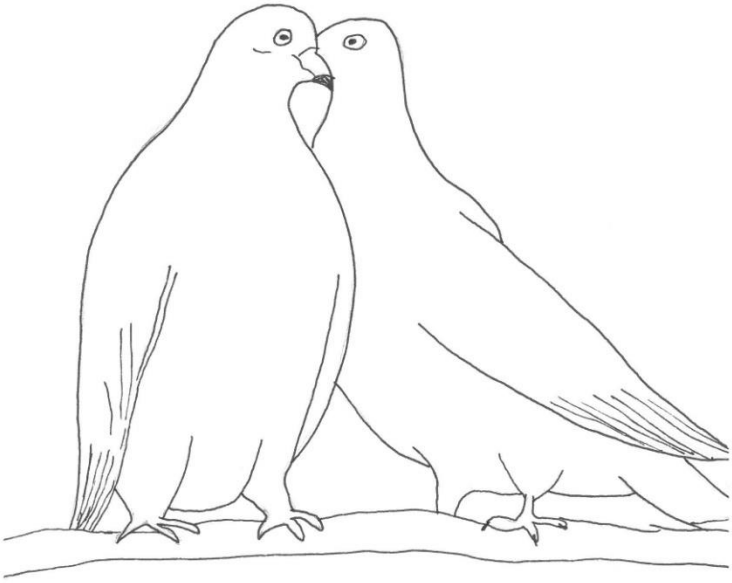
Дуго сам успевао да скривам
да ја не знам да пливам.
Али се сазнало све то
када дошло је лето.

На базен ме другови зову,
имају чамац, лопту нову.
А ја их избегавам вешто,
лажем да имам договорено нешто.

Већ се и јул примиче крају,
на базен сви иду да се купају.
Знам да блам то велики биће
да пред свима ставим мишиће.

А било ми је најгоре
кад сам са школом ишо на море.
Слаго сам да боли ме рука.
па сам се купао у води до струка.

И с пливањем бих још био у рату
да једног дана нисам позвао тату
и рекао му шта ме мучи –
да пливам тад ме тата научи.

ГОЛУПЧИЋИ

Упознаше се једнога лета,
у паузи од напорног лѐта,
на месту које голубови воле,
у крошњи старог храста код школе.

На први цвркут та љубав је била,
од узбуђења им се одузеше крила,
и отад су увек заједно били,
заједно цвркутали, заједно снили.

Отад су небом заједно јездили,
на старом храсту су се угнездили,
у том су се гнезду мазили,
заједно јаја грејали, пазили.

МАЈСТОРСКА ПЕСМА

За сваки квар он има лекић,
да л' шрафцигер, клешта, чекић,
лупне, стегне и гле, ено,
као руком однесено.

Мрзи покварене ствари,
кажу има златне руке,
шта год да вам се поквари,
поправиће без по муке.

Он је мајстор свог заната,
не одваја се од алата,
комбинезон носи плави
и капу на својој глави.

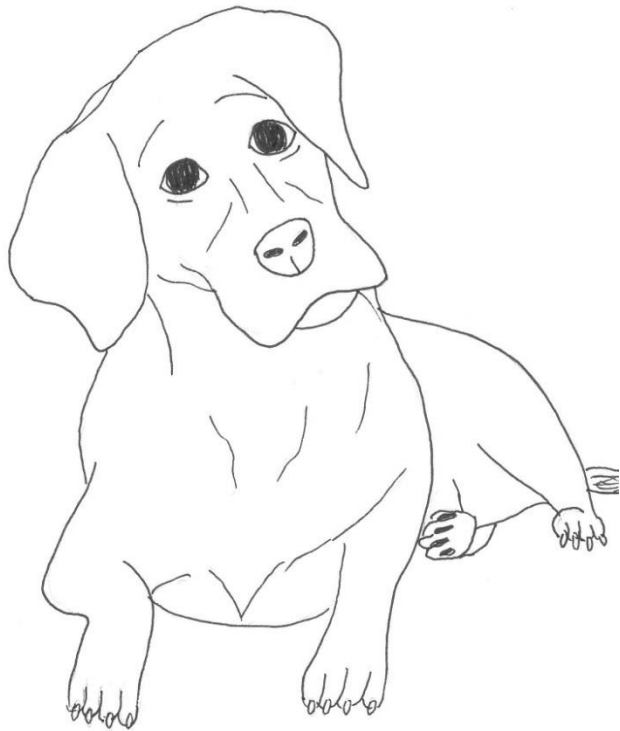
САЊАО САМ

Сањао сам ноћас да су црне роде,
да на небу има прегршт дивних боја,
сањо да је море остало без воде,
сањао сам, сањао, сањо да си моја.

Сањао сам ноћас да је трава жута,
сањао сам ноћас црвено је небо,
сањо сам да нисам скренуо с пута,
сањао сам шта сам учинити требо.

Сањао сам ноћас да је море слатко,
сањо сам да ружа усред зиме цвета,
да је у животу све потаман, глатко,
сањо сам да снег је пао усред лета.

Сањао сам ноћас да су црне роде,
да на небу има прегршт дивних боја,
сањо да је море остало без воде,
сањао сам, сањао, сањо да си моја.

ПАС

Један пас, такорећи,
води живот крајње псећи,
без љубави и крова над главом,
сам под небеском капом плавом.

Њега су, као штене од месец дана,
бездушно избацили из стана,
да свој живот псећи води
као роб на слободи.

Сви га обилазе у широком луку,
ко да се не ради о псу, него о вуку.
Ни на кога он није лајао,
пролазнике је гледао и тужно стајао.

Две су га девојчице спазиле,
својој кући га одвеле.
И дуго су нежно мазиле
пса боје снежно беле.

УСАМЉЕНИ СИМА

У једном селу, на врху Златара,
живео је дечак Сима.
Он није имао ниједног другара,
сам кад је лето, сам кад је зима.

Први снег, стигла је зима,
из самоће се родила туга.
И тада је чврсто решио Сима,
сам ћу себи да направим друга.

Снешко као Снешко, реко би свако,
такви се праве сваки дан,
али Сима није мислио тако,
он је живео свој велики сан.

Руке му направи од два коца,
очи су му дугмад стара.
Огрну га капутом свог оца,
још није завршио свог другара.

Каменчићи су му били зуби,
шаргарепа за нос дуг.
Загрли га и пољуби,
сад је готов његов друг.

Са Симиног лица нестала је туга,
и срећу он није крио.
Па је он крај новог другара,
по цео дан био.

Седећи крај свога друга,
причао је до касно ноћу
о птицама које ће доћи са југа,
о разном укусном воћу.

Једнога дана, сунце је синуло,
мали је Сима из куће изашао.
Срећу је с лица његовог скинуло,
јер свог друга није пронашао.

Остала само очева блуза,
на месту на ком Снешко је био.
Низ Симино лице се скотрља суза,
дечак руком својом је скрио.

Зашто је отишао, без речи, тако?
Да ли ће некада доћи?
Без њега неће му бити лако,
опет ће сам чекати ноћи.

ДЕТЕ

Кога више волиш, тату или маму?
Смири се мало, не прави галаму!
Кад порастеш, шта ћеш бити?
Пиј воде, прекини тај сок само пити.

Ко кога слуша, ти деду ил' он тебе?
Не дирај мачку, може да огребе.
Дођи да једеш, ал' опери руке!
Прекини, не чујем од те твоје буке.

Видећеш кад ти отац с посла дође!
Напоље ћеш када та прехлада прође.
Не пењи се, пази, нога ће се омаћи.
Јеси ли урадио за данас домаћи?

Остави тај сок, то је кад гости дођу.
Јављај се људима што крај тебе прођу.
Цео дан си напољу, у кућу улази.
Гле шта си урадио, 'ајде мало пази.

САДРЖАЈ

ШТА ЈЕ ЉУБАВ	1
РАЈНА	3
ДЕДИНЕ ПРИЧЕ О ВОЈСЦИ	4
ТЕТКА	5
ЧЕМУ СЛУЖИ	6
БАКА	7
МЛАЂИ БРАТ	8
УСПАВАНКА	9
ПЕСМА О ТАТИ	10
ЈОШ ЈЕДНА ПЕСМА О ТАТИ	11
ПЛАЧЉИВА ПЕСМА	13
СВАЂА	14
ЗДРАВА ПЕСМА	15
192, 193, 194	17
РИСТА	18
ЗАШТО? ЗАТО!	20
ДРУГАРСТВО	23
ЈУТРО	24
ЗНАЊЕ ИМАЊЕ	25
ХЛАДНО ЈЕ	26
БОНТОН	27
ПЕСМА О МРАВУ	29
ПЕСМА ДЕТИЊСТВА	30
ЦИГАРЕТЕ	31
ЧАРОбЊАК	33
МАЛИ МЕЦА	35
САЊАРОШ	36
ПЛИВАЊЕ	39
ГОЛУПЧИЋИ	37
МАЈСТОРСКА ПЕСМА	40
САЂАО САМ	43
ПАС	41
УСАМЉЕНИ СИМА	44
ДЕТЕ	46

Марко Николић
ПЕСМЕ ЗА ДЕЦУ

За издавача
Марко Николић

Лектура
Др Маријана Саватовић

Илустрације
Александра Николић

Штампа
Милвес, Нови Сад

Тираж
100

У НОВОМ САДУ
2019

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

821.163.41-93-14

НИКОЛИЋ, Марко, 1990-

Дечије песме за децу и одрасле / Марко Николић ;
илустрације Александра Николић. - Нови Сад : М. Николић,
2018 (Нови Сад : Милвес). - 46 стр. : илустр. ; 30 cm

Тираж 100.

ISBN 978-86-900771-0-6

COBISS.SR-ID 327522823